

[Pia Kjærsgaard]

Det er jo en helt usædvanlig situation, at Fremskridtspartiet skal rose både justitsministeren og Venstres og De Konservatives ordførere, når vi debatterer udlændingspørgsmål, men det vil jeg såmænd gøre i dag. Jeg er 100 pct. enig i, hvad de tre personer har sagt.

Vi står her med et forslag til en ny særlov, som efter Fremskridtspartiets mening er et medieskab popforslag, som skal hæftes op på vores udlændingelov, og som er udtænkt af CD, der kæmper hårdt med Det Radikale Venstre om førstepladsen med hensyn til særlove for asylsøgere. Fremskridtspartiet kan ikke støtte forslaget, og vi forstår ikke, at et flertal kan blive ved med at acceptere disse særlove, der udhuler tidligere vedtagne love. Forslaget betyder mere administration, mere rod, flere udgifter og særregler for en bestemt gruppe, og alle disse punkter er Fremskridtspartiet modstander af. Vi synes ikke, det er klogt af CD at vælge denne niche som flytningenes fortalerparti, og vi mener, at CD mere og mere går imod danskernes interesser.

Når uledsagede børn pludselig kommer til Danmark i stigende antal, skal man efter vores mening hellere være på vagt end begynde at lave særlove. Det er forfærdeligt, når fru Mimi Jakobsen og andre falder for enkeltsager og udhuler den bestående lovgivning, der på dette område – altså udlændingeområdet – i forvejen er forfærdelig slap. Det er så let at kalde sig humanist her fra Folketingets talerstol, men Fremskridtspartiet mener, at det er en falsk og misforstået humanisme, fru Mimi Jakobsen giver sig af med.

Jeg skal meddele, at Fremskridtspartiet ikke alene ikke kan støtte lovforslaget, men også tager afstand fra det.

Elisabeth Arnold (RV):

Tidligere i debatten er der blevet henvist til to konventioner, som Danmark har underskrevet, nemlig Flygtningekonventionen og Konventionen om Barnets Rettigheder.

Det synes ikke at være gået op for hr. Helge Adam Møller, at Konventionen om Barnets Rettigheder er ganske ny; den blev underskrevet for ikke så forfærdelig længe siden og blev tiltrådt af Danmark for ca. 1½ år siden. Der er ikke tale om aldersdiskriminering, der er tale om positiv særbehandling af børn, og det fremgår helt tydeligt af konventionen, at børn er

menesker under 18 år. Der er altså ikke tale om nogen speciel form for raffineret diskrimination, når vi taler om børn under 18 år, der er tale om en ganske almindelig fastslået regel om, at personer under 18 år er at betragte som børn.

Hvis man læser Justitsministeriets rapport, som flere talere har henvist til under debatten, kan man jo se, at der i forvejen ikke tages hensyn til, hvor mange år asylsøgerne er under 18 år. Praksis er tilsyneladende, at de deles op i to grupper, nemlig dem, der er under 15 år, og dem, der er mellem 15 og 18 år. Det er jo en fuldstændig arbitrær praksis – jeg skal ikke anfægte, at det kan være fornuftigt at opdele asylsøgerne på den måde, og der er ingen tvivl om, at børnene under 15 år bliver behandlet human, anstændigt, fornuftigt og ordentligt af de danske myndigheder – men jeg er heller ikke i tvivl om, at med hensyn til den store gruppe mellem 15 og 18 år kommer det udelukkende an på et skøn, om den pågældende ansøger kan tale eller er moden nok til at gennemgå en almindelig asylsag.

I praksis vil det sige, at man betragter de 15-17-årige som voksne, og det er faktisk ikke i overensstemmelse med FN's børnekonvention. Derfor synes jeg, vi skal vedtage, at børnekonventionens definition skal danne grundlag, når det skal afgøres, om asylsøgeren skal betragtes som barn eller voksen. Jeg synes, det ville være meget enkelt, hvis FN's børnekonvention var afgørende i de tilfælde, hvor vi giver børn positiv særbehandling.

Fra radikal side kan vi ikke sige andet, end at vi finder det både nyttigt og formålstjenligt at få en fast grænse for, hvornår asylsøgere skal behandles som børn, og det er en af de væsentligste grunde til, at vi støtter dette lovforslag. Vi er også godt tilfredse med, at bisidderordningen bliver lovfæstet. Den bliver brugt allerede nu, og det er vi godt tilfredse med, men det vil være godt at få den med i loven, så der ikke er nogen tvivl om, at den skal anvendes.

Som sagt synes vi, at rapporten fra oktober måned giver for store muligheder for fortolkninger, og vi er ikke trykke ved, at grænsen måske kan skubbes længere nedad, så nogle børn bliver behandlet urimeligt. Derfor vil vi gå ind i udvalgsarbejdet med den sædvanlige grundighed og tilsige vores positive medvirken.